

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ, ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ, ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΕΙ Η ΠΟΕΔ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 8.11.2015**

Η απόδοση της δέουσας τιμής στους ήρωες της κυπριακής ελευθερίας είναι ένα διαχρονικό χρέος και μια οφειλή όλων εμάς των μεταγενέστερων για όσους αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν για να μπορούμε εμείς σήμερα να ζούμε ελεύθεροι.

Είναι για τούτο που με βαθιά συγκίνηση βρισκόμαστε σήμερα στον ιερό αυτό χώρο, τον ιερό ναό του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, για να αποτινουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής στον ήρωα του Φρενάρους, Φώτη Πίττα, που θυσίασε τη ζωή του στη διάρκεια του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-59.

Τιμούμε σήμερα τον ήρωα δάσκαλο Φώτη Πίττα και τους συναγωνιστές του Αντρέα Κάρυο, Ηλία Παπακυριακού και Ξάνθο Σαμάρα που θυσίασαν τη ζωή τους για τη λευτεριά της πατρίδας, πολεμώντας με ηρωισμό και αυτοθυσία στον Αχυρώνα του Λιοπετρίου που έγινε από τότε το κυπριακό χάνι της Γραβιάς.

Πέρασαν ήδη 57 χρόνια από την ηρωική τους θυσία, που γράφτηκε με λαμπρά γράμματα στις δέλτους της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας. Έχει παρέλθει ήδη, πάνω από μισός αιώνας από την ηρωική εκείνη στιγμή του Λιοπετρίου και της Κύπρου, που σκόρπισε ρίγη εθνικής συγκίνησης στον κυπριακό και τον απανταχού Ελληνισμό και έκανε τις καρδιές να αναρριγούν μπροστά στο μεγαλείο της αυτοθυσίας και της αυταπάρνησης για την ελευθερία και την εθνική αξιοπρέπεια.

Συμπατριώτισσες, συμπατριώτες,

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να τιμήσουμε τον ήρωα δάσκαλο Φώτη Πίττα, ενώ η πατρίδα μας για 41η χρονιά διεξάγει ένα δύσκολο αντικατοχικό αγώνα. Ο αγώνας για τη λευτεριά της πατρίδας μας, που έφτασε στη μεγαλύτερη αγωνιστική του έξαρση στα χρόνια της εποποιίας του 55-59 και οδήγησε στην ανεξαρτησία του 1960, συνεχίζεται δυστυχώς και στις μέρες μας, με στόχο την επανένωση του νησιού μας και τον τερματισμό της τουρκικής κατοχής.

Στις κρίσιμες και δύσκολες αυτές μέρες, η αναπόληση της ηρωικής εκείνης εποχής και η αναφορά στη ζωή των ηρώων μας είναι η μεγαλύτερη τόνωση για μας, για τη συνέχιση και ευόδωση του αντικατοχικού αγώνα που διεξάγουμε.

Ο Φώτης Πίττας, που γεννήθηκε στο Φρέναρος και αποφοίτησε από το Ελληνικό Γυμνάσιο Αμμοχώστου, ήταν γεννημένος αγωνιστής, φλογερός πατριώτης, αφοσιωμένος ολόψυχα στον αγώνα για τη λευτεριά της Κύπρου. Τον ασίγαστο πόθο για την απελευθέρωση της πατρίδας και την αγωνιστικότητα που διαπτότιζε κάθε του ενέργεια, τα βλέπουμε πολύ έντονα στα ποιήματα που έγραφε από τα μαθητικά του χρόνια, αλλά πολύ περισσότερο στη ζωή και τη δράση του ως σύνολο.

Στο Διδασκαλικό Κολέγιο, όπου σπούδαζε, ήταν ταυτόχρονα ορκισμένος και δραστηριοποιημένος από την πρώτη στιγμή στον αγώνα της ΕΟΚΑ. Αργότερα, όταν διορίστηκε δάσκαλος στην Άχνα, ήταν «ο δάσκαλος στη διάρκεια της μέρας και ο μαχητής της ελευθερίας κατά τις νυχτερινές ώρες».

Το χρονικό της ζωής του, απ' όταν έδωσε τον όρκο και μπήκε στον αγώνα, δεν ήταν πια τίποτε άλλο παρά υπηρεσία και προσφορά για την πατρίδα. Τον Οκτώβριο του 1956, ένα χρόνο μετά το διορισμό του στην Άχνα, βγαίνει καταζητούμενος. Τρεις μήνες μετά συλλαμβάνεται και οδηγείται στον Αστυνομικό Σταθμό της Αμμοχώστου, όπου υποβάλλεται σε φριχτά βασανιστήρια.

Μεταφέρεται μετά στα κρατητήρια της Κοκκινότριμιθιάς και αργότερα της Πύλας, από όπου δραπετεύει μαζί με τρεις άλλους συναγωνιστές του. Στις 2 Αυγούστου του 1958 ηγείται μεγάλης επίθεσης εναντίον τριών βρετανικών στρατιωτικών αυτοκινήτων έξω από τη Λύση και προκαλεί μεγάλες απώλειες στους Άγγλους. Και ακριβώς ένα μήνα μετά πέφτει ηρωικά στον Αχυρώνα του Λιοπετρίου, μαζί με τους άλλους τρεις συναγωνιστές του, καταλαμβάνοντας επάξια μια ξεχωριστή θέση στο πάνθεο των ηρώων της κυπριακής ελευθερίας.

Τιμώντας σήμερα τη μνήμη του Φώτη Πίττα αναπολούμε την ηρωική εκείνη εποχή και αναβαπτίζομαστε στα νάματα του γνήσιου πατριωτισμού, της ανιδιοτέλειας και της αγωνιστικότητας, που τόσο πολύ και σήμερα τα χρειαζόμαστε.

Είναι γνωστή η κατάληξη του επικού αγώνα της ΕΟΚΑ. Δυστυχώς οι εθνικές προσδοκίες μας, οι προσδοκίες του Κυπριακού Ελληνισμού, δεν δικαιώθηκαν. Αλλά ούτε και ο πολιτικός συμβιβασμός της ίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας αφέθηκε να λειτουργήσει, ως αποτέλεσμα των μακροπρόθεσμων στρατηγικών της Τουρκίας αλλά και σωρείας δικών μας πολιτικών λαθών.

Η πατρίδα μας εξακολουθεί να βιώνει με οδυνηρό τρόπο τις συνέπειες της τουρκικής κατοχής και της διχοτόμησης. Και γνωρίζουμε ότι όσο ο χρόνος ατελέσφορα κυλά, τόσο αυξάνονται οι αρνητικές προϋποθέσεις για να υπάρξει μια λύση επανένωσης. Η αδράνεια και η παρέλευση του χρόνου εξάλλου, είναι την Τουρκία που βολεύει, όχι τη δική μας πλευρά.

Κυρίες και Κύριοι,

Ο Φώτης Πίττας, μαζί με τους τρεις άλλους του Αχυρώνα την μνήμη των οποίων τιμούμε σήμερα, έπραξαν στο ακέραιο το χρέος του προς την πατρίδα. Απέναντι στους ήρωες μας, έχουμε όλοι εμείς την ευθύνη να φανούμε αντάξιοι των ιστορικών περιστάσεων. Να καταλάβουμε ότι το εθνικό μας θέμα δεν προσφέρεται ούτε για ακρότητες, ούτε για δημαγωγίες, ούτε για λαϊκισμούς.

Δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να χαρίσουμε την πατρίδα μας. Δεν έχουμε δικαίωμα να εφησυχάζουμε και να επικεντρωνόμαστε στην καθημερινότητα, ενώ βρισκόμαστε στο σταυροδρόμι της ιστορίας. Ούτε και δικαιούμαστε να συμβιβάζομαστε με την στασιμότητα. Με ψυχραιμία και εθνική ευθύνη, να κοιτάξουμε την πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα είναι ότι η ελληνοκυπριακή ηγεσία και ειδικότερα ο Πρόεδρος Αναστασιάδης προσωπικά, καταβάλλει μια επίμονη και έντονη προσπάθεια για να καταλήξουμε σε ένα σωστό και βιώσιμο συμβιβασμό. Με σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα και την ευρωπαϊκή πραγματικότητα για όλους τους πολίτες. Και τους Ελληνοκυπρίους και για τους Τουρκοκυπρίους.

Σε αυτό το στάδιο έχουν δημιουργηθεί προϋποθέσεις για ένα, μικρό έστω, παράθυρο ευκαιρίας. Και εμείς οφείλουμε να εξαντλήσουμε κάθε περιθώριο προκειμένου να ευοδωθεί αυτή η προσπάθεια. Το χρωστάμε στον τόπο μας. Το οφείλουμε στις διαχρονικές θυσίες αυτού του λαού.

Εμείς θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για να ριζώσει ξανά ο κυπριακός ελληνισμός στις κατεχόμενες πόλεις και χωριά μας. Και αυτό, μπορεί να συμβεί μόνο μέσα από την εξεύρεση μιας βιώσιμης και αμοιβαίας αποδεχτής λύσης. Μιας λύσης διζωνικής, δικοινοτικής ομοσπονδίας με ισχυρό κεντρικό κράτος, το οποίο θα λειτουργεί ισότιμα και αποτελεσματικά εντός της Ε.Ε.

Είναι γεγονός ότι η Τουρκία δεν έχει προβεί ακόμη σε καμιά ουσιαστική και χειροπιαστή ενέργεια και περιορίζεται μόνο σε περιφραστικές τοποθετήσεις υποστήριξης του διαλόγου. Εδώ, ακριβώς, θα πρέπει να επικεντρωθεί η προσπάθειά μας, στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Πρώτον, να φτάσουμε στο σημείο που η Τουρκία θα πρέπει να αποδείξει τις πραγματικές της προθέσεις, και δεύτερον, να πιέσουμε και να πείσουμε για τις μεγάλες ευκαιρίες που θα δημιουργήσει ο δρόμος της ειρήνης στην Κύπρο. Όχι μόνο για τις κοινότητες της πατρίδας μας, αλλά και για όλους τους λαούς και την σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή.

Εμείς θα συνεχίσουμε το δικό μας δρόμο. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας, διαβεβαιώνοντας πως δεν θα σταματήσουμε να εργαζόμαστε για την εξεύρεση, το συντομότερο, μιας λύσης του κυπριακού προβλήματος. Μιας λύσης που θα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες μας και δεν θα παραγνωρίζει, βεβαίως, ούτε και τα δικαιώματα των Τουρκοκυπρίων. Πρέπει να καταλάβουμε πως είμαστε καταδικασμένοι από την Ιστορία αλλά και τη γεωγραφία να είμαστε συγκάτοικοι και αυτή την πραγματικότητα και αυτή τη συγκυρία δεν την αρνούμαστε.

Αγαπητοί φίλες και φίλοι,

Έχουμε χρέος να παραδώσουμε στα παιδιά μας μια ενωμένη, ελεύθερη, δημοκρατική και ευημερούσα Κύπρο. Μια πατρίδα στην οποία να σχεδιάζουμε το μέλλον μας σε συνθήκες ειρήνης, αξιοπρέπειας και ασφάλειας. Αυτό το χρέος προς την πατρίδα, τους ήρωες μας και τους αγωνιστές του 1955-59, που σήμερα τιμούμε, δεν μπορούμε να το αφήσουμε ανεξόφλητο.

Ο Φώτης Πίπτας, δεν δέιλιασε μπροστά στην εθνική πρόκληση. Και όταν χρειάστηκε, υπέστη και τον θάνατο, προκειμένου να είναι συνεπής απέναντι στην εθνική ευθύνη που πρέπει να διακρίνει τον καθένα μας.

Έδειξε σ' εμάς τους μεταγενέστερους, το πόσο βαρύ πρέπει να νοιώθουμε το χρέος και την ευθύνη απέναντι στην πατρίδα μας. Και το πόσο πρέπει να παραμερίζουμε τους εγωισμούς και τις μικρότητες, για να μπορούμε να εκτελούμε το πραγματικό καθήκον μας.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.